

Bút ký
Chủ đề: Tội ác CSVN
Tác giả: Lão Móc

THÁNG 5: VIẾT BẢN ÁN CHẾ ĐỘ CỘNG SẢN VIỆT NAM

*“Hôm nay 19-5
Tôi năm
Toan làm thơ chửi Bác
Vần thơ mới hơi phang phác
Thì tôi thôi
Tôi nghĩ Bác
Chính trị gia sọt rác
Không đáng để tôi
Đổ mồ hôi
Làm thơ
Dù là thơ chửi Bác
Đến thằng Mác
Tổ sư Bác!
Cũng chưa được tôi nguyệt ngọc vài câu!
Thôi hơi đầu
Mặc thầy bọn văn sĩ cô đầu
Vuốt râu, xoa đầu
Mơn trớn Bác
Thế rồi tôi đi làm chuyện khác
Kệ cha Bác!”*

Đây là bài thơ “*Hôm nay 19-5*” do tác giả tập thơ *Hoa Địa Ngục* làm cách đây 53 năm năm 1964 trong lúc nhà thơ bị giam trong nhà tù Hỏa Lò.

Gần ngày 19 tháng 5, Lão Móc cũng định làm thơ chửi “Bác”, nhưng thấy uổng công vì đã có quá nhiều người chửi “Bác”, nên xin tình nguyện viết “Bản án chế độ Cộng Sản Việt Nam”.

Mấy năm trước, trên các diễn đàn điện tử, thấy phổ biến rộng một tài liệu video của INA (Viện Quốc Gia Pháp tồn trữ tài liệu Âm thanh và Hình ảnh): Hồ Chí Minh trả lời phỏng vấn bằng tiếng Pháp, tháng 6, 1964.

Rất nhiều người Việt ở Pháp được nghe nói đến Nguyễn Ái Quốc là tác giả cuốn “*Le procès de la colonisation française*” (Bản Án chế độ thực dân Pháp) xuất bản năm 1925 (1926, theo bản lưu trữ ở Đại Thư Viện Quốc Gia, Paris).

Trong Hồi ký Trần Dân Tiên do Hồ Chí Minh viết để tự bóc thom, tác giả ghi: “Ông Nguyễn chỉ viết một quyển sách duy nhất là quyển ‘Bản án chế độ thực dân Pháp’; quyển này gồm những tài liệu chống thực dân Pháp, trích trong những sách của người Pháp viết để ở thư viện quốc gia” (trang 37). Nhà phê bình Thụy Khuê đã sưu khảo văn bản cùng nội dung và kết luận chắc nịch là Hồ Chí Minh chưa đọc quyển Bản Án chế độ thực dân Pháp. Nói gì đến là tác giả?

Không mấy khi có dịp nghe Hồ Chủ tịch mền yêu trả lời bằng tiếng Pháp, ta cũng nên nghe qua để thưởng thức trình độ siêu-Việt của “Người”. Thật là thất vọng! Vì những lỗi Pháp ngữ vô số, những lỗi văn phạm sơ đẳng. Làm sao với khả năng chùng đó mà có thể viết được cuốn “Le procès de la colonisation française?”.

Thêm một huyền thoại tan vỡ. Ô hô!

Than ôi cho Đảng. Than ôi cho những người trong nước còn chưa biết là đã bị bịp. Đề nghị vị nào rành Pháp ngữ xin dịch ra Việt ngữ để bà con ta thưởng thức “trình độ ngoại ngữ” của “Bác” Hồ.

HCM, Nguyên văn phỏng vấn và trả lời bằng tiếng Pháp

Est-ce que vous pensez, Monsieur le Président, qu’il y a une solution militaire à la guerre du Sud Viêt Nam? Non, parce que ah, vous savez bien que le peuple Viêt Nam, c’est un Un, et le pays du Viêt Nam, c’est Un. Les Américains veulent faire une guerre d’agression, comme qu’ils disent, une guerre non déclarée. Comme vous savez aussi, vous avez pu lire dans la presse mondiale, que plus la guerre prolonge, plus les Américains et leurs valets, comment dire ça, (se tournant vers quelqu’un à côté), sa llay... s’enliser... et plus, ils supportent des échecs comme vous savez là récemment.

Par conséquent, la guerre ne peut pas durer éternellement, et je suis très heureux que les politiciens haut placés français ont reconnu cela.

Vous pensez que le général de Gaulle pourrait en quelque sorte, à un certain moment, arbitrer le conflit?

Arbitrer! Qu’est-ce que vous comprenez par le mot arbitrer? Nous ne sommes pas des équipes de foot ball. Rire et ricanement.

Au-delà des Accords de Genève si je ne me trompe, une idée du général de Gaulle est la neutralisation de tout le Sud-Est Asiatique. Est-ce c’est une idée qui vous paraît intéressante?

Comme j’ai déjà dit quelquefois, c’est une idée intéressante, mais ça dépend la volonté de ces peuples, et... la manière comment on procède... à la réaliser.

C'est une grande question... et je ne peux pas dire que je suis d'accord... je ne dis pas que je ne suis pas d'accord, n'est-ce pas? Parce que... vous dites fleurs, fleurs; il y a beaucoup de sortes de fleurs, il y a des roses, des blanches, des rouges, des fleurs qui sentent bon, d'autres qui ne sentent pas bon..., mais on dit fleurs, n'est-ce pas? Monsieur le Président, nous avons constaté avec chagrin au cours de notre voyage au Nord Viêt Nam, que l'influence française est devenue à peu près inexistante dans votre pays. Les moins de 25 ans ne comprennent plus du tout le français. Et je me demande si, à votre idée, des rapports peuvent se rétablir tels que la France continue à jouer... une sorte de rôle culturel?

Avec la France surtout, et avec tous les autres pays, nous voulons avoir une coopération amicale, culturelle, économique, etc..., mais je suis sûr que vous ne voulez pas avoir, n'est-ce pas, que la France ait l'influence qu'elle avait avant... c'est une autre chose... mais coopération culturelle, économique, qu'est ce qu'il y a encore?, sportive par exemple, etc... etc... nous, nous désirons.

Si la guerre se cristallise au Sud et se poursuit encore pendant quelques années, pensez-vous que l'avenir économique du Nord Viêt Nam soit viable?

Je suis sûr que ça non seulement viable, mais ça progresse. Parce que vous avez vu vous-même, vous avez constaté vous-même que, ici, nous travaillons beaucoup, notre peuple travaille beaucoup, avec abnégation, n'est-ce pas?, et avec dévouement, avec enthousiasme.

D'un côté, nous travaillons pour... comment dirais-je, pour principalement, n'est-ce pas, de nos propres forces, et aussi nous avons l'aide fraternelle des pays socialistes.

Jusqu'ici, nous avons déjà réalisé des progrès, pas tant comme nous le voulons, nous avons réalisé des progrès et dans l'avenir, nous progressons nous-mêmes.

Vous mentionnez là l'aide des pays socialistes. Est-ce que cette aide ne s'est pas trouvée légèrement compromise à la suite du conflit idéologique entre la Russie et la Chine?

Non..... parce que ces questions, n'est-ce pas, n'est pas différence idéologique entre nos différents partis-frères, c'est nos affaires intérieures; ça passera et l'union... l'unité, ça se fera. Mais l'aide fraternelle continue, continuera, c'est très précieuse pour nous.

Certains ont l'impression chez nous, Monsieur le Président, que le Nord Viêt Nam se trouve actuellement assez isolé, asphyxié même, et, politiquement, il ne pourra difficilement éviter de devenir une sorte de satellite de la Chine. Qu'est-ce que vous répondez à ça?

JAMAIS!! (Comme un cri)

Nguyễn Ngọc Quỳnh

Paris, 5/4/11

Chuyện “Bác” Hồ “thuông” thơ, “mượn” văn của người khác làm của mình là chuyện bình thường, giống như Đảng và Nhà Nước ta vừa qua đã dùng “luật rừng” để xử Tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ 7 năm tù và 3 năm quản chế. Dùng công an, bộ đội cưỡng chế đầm thủy sản của Đoàn Văn Vươn ở Tiên Lãng, dùng hàng ngàn công an “cưỡng chế ruộng đất” của dân chúng ở Văn Giang, Vụ Bản...

Khi ra đi tìm đường cứu nước, “Bác” Hồ đã viết “Bản án chế độ thực dân Pháp”; để xứng đáng là “hậu duệ” của “Bác” Hồ, nhân ngày 19 tháng 5 năm 2012, Tú Nạc xin viết “Bản án chế độ Cộng Sản Việt Nam (CSVN)”.

Bản án của chế độ CSVN bắt đầu từ Chiến Dịch Cải Cách Ruộng Đất phát động từ thập niên 1950, được tổ chức tinh vi qua chính sách “THUẾ NÔNG NGHIỆP” là một hình thức đầu tiên của Cải Cách Ruộng Đất. Khi chính sách thu thuế thành công, nghĩa là mọi người giàu cũng như nghèo đều không còn ai đủ tiền, đủ thóc để đóng thuế thì “Bác” Hồ đưa tới “đấu tranh chính trị”. Có nghĩa là xã tập hợp dân tới hội trường đã có để sẵn thùng, hèo, gậy và những dụng cụ tra tấn khác.

“Những người thiếu thuế không kể ít hay nhiều, đều bị bắt, điệu ra trước hội nghị và tra tấn không phải để biết tại sao không nộp được thuế, mà chỉ cần biết kẻ nào đã xúi dục không nộp thuế”. Chủ tịch cuộc họp không hỏi lơ mơ: “Ai xúi mày không nộp thuế?” mà hỏi một cách rõ ràng: “Có phải thằng Át xúi mày không nộp thuế, phải không? Nói mau!” và tức khắc đánh đập, kèm kẹp, tra tấn cho đến lúc nạn nhân chịu không nổi, đuối sức, chỉ khẽ gật đầu. Nếu không gật đầu, nạn nhân có thể bị tra tấn suốt đêm đến chết... Hễ nạn nhân gật đầu tỏ ý là tên Át nào đó đã xúi không nộp thuế thì những người này bị bắt tức khắc. Sự thực thì những người này đã được VC ghi tên trong sổ đen; chủ tịch buổi họp chỉ việc chọn lựa từng tên một rồi tra tấn những người thiếu thuế bắt phải khai đúng tên những người trong sổ, để sẵn trước mặt.

Những người bị khai – nói đúng hơn là bị buộc tội xúi không nộp thuế – bị tra tấn một mức gât gao hơn và phải trả lời câu hỏi: “Mày ở trong tổ chức phản động nào? Và trong tổ chức phản động của mày có thằng (Bính, Đĩnh) không?” Về câu hỏi thứ nhất thì người bị tra khảo có thể bịa ra bất cứ đảng phái nào. Có người tự nhận là đảng Việt Gian. Và có một nông dân quỳnh quá, nghĩ không ra đảng, khai ngay là “Đảng Cộng Sản” vì từ bé anh ta chỉ nghe nói lơ mờ có “đảng Cộng Sản”, không rõ là cách mạng hay phản động. Về câu hỏi thứ hai thì người bị tra hỏi không được khai lung tung, phải khai đúng tên mà chủ tịch hội nghị đã mớm. Tất cả những người “phản động” có tên trong sổ đen lần lượt bị khai, bị bắt và bị tra tấn. Họ thuộc đủ thành phần, không cứ giàu nghèo, và sự thật cũng không phải “phản động” (nói đúng ra thì phần đông họ chỉ có thái độ “lung chừng”). Đối với CS thì “lung chừng” cũng nặng tội như phản động).

*“Anh em ta quyết chung lưng
Đấu tranh tiêu diệt tàn hung tử thù
Địa hào, đối lập ra tro
Lung chừng, phản động đến giờ tan xương
Thấp đuốc cho sáng khắp đường
Thấp đuốc cho sáng đình làng đêm nay
Lôi cổ bọn nó ra đây
Bắt quỳ gục xuống đọa đày chết thôi”.*

Xin thưa những câu thơ sứt máu trên chính là của nhà thơ Xuân Diệu đã làm theo lệnh Đảng vì Đảng quyết tâm đánh tan xương những phần tử phản động và lưng chừng vì hài cốt họ không còn nguyên vẹn sau khi bị đánh chết.

Nói về việc tra tấn thì thường có mấy phương pháp diễn hình xã nào cũng áp dụng: Nạn nhân phải quỳ, hai tay giơ lên đỡ một thùng đá đặt ngay trên đầu.

Nạn nhân bị treo hai chân, hoặc hai tay vào một sợi thừng sắt qua xà nhà. Một lúc lại kéo lên, kéo xuống, vừa đánh vừa hỏi, thỉnh thoảng buông rơi “cái bịch”.

Sự thật về miền Bắc như thế đó. “Bác” Hồ đã cho lập sổ đen, phân loại dân chúng thành bản cố nông, phú hào, địa chủ, v.v. để tiêu diệt những người đó từ năm 1950. Và người cha là một cụ đồ ở ngoại thành Hà Nội đã phải cúi đầu nhận tội với con gái của mình trong một cuộc đấu tố qua diễn tả của tác giả Hoa Địa Ngục như sau:

*“Được nghe bà kể khổ
Con thấy đời con thực là đáng chết!
Con đã đi bóc lột nuôi bà
Con bây giờ không dám nhận là cha
Dù bà là do con đẻ ra
Con, thành phần địa chủ thối tha
Trước nhân dân, trước Đảng
Xin thành khẩn cúi đầu chịu tội”.*

Đó là lời một cụ đồ ở ngoại thành Hà Nội trước đấu trường giảng giới với con.

Và khi nhuộm đỏ miền Nam, CSVN cũng đã áp dụng cùng một chính sách như miền Bắc, nhưng tinh vi hơn.

Sau 67 năm cai trị miền Bắc bằng Cải Cách Ruộng Đất và 41 năm cai trị miền Nam bằng hình thức “tắm máu trắng” với các thủ đoạn Tập Trung Cải tạo “ngụy quân, ngụy quyền”, vùng Kinh Tế Mới, đánh Tư Sản Mại Bản, “xuất cảng” người để lấy vàng qua hình thức bán bãi vượt biên, CSVN đã hoàn thành chỉ tiêu:

- Lru manh hóa xã hội;
- Bần cùng hóa nhân dân;
- Nô lệ hóa con người.

Như chính cố đảng viên cao cấp của CSVN là Trung tướng Trần Độ đã nhận xét như trên. Đây chính là tội ác tày trời của đảng CSVN vì đã dùng biện pháp ĐẤU TỐ TRONG CHIẾN DỊCH CẢI CÁCH RUỘNG ĐẤT, CON “ĐẤU” CHA, VỢ “TỐ” CHỒNG biến dân tộc Việt Nam trở thành những con người hèn hạ, sợ sệt, vô cảm cam tâm cúi đầu

sống kiếp nô lệ, không được hưởng tự do, dân chủ và nhân quyền vốn là những quyền mà họ phải được hưởng.

Theo nhận xét của nhà phê bình Thụy Khuê khi đọc quyển “Tiếng Vọng Trong Đêm” của (cố) Tiến sĩ Luật sư Nguyễn Mạnh Tường thì “Sau hơn 60 năm thiết lập chế độ độc tài toàn trị, CSVN đã ‘đẹp tan tinh thần trí thức hướng dẫn xã hội và dân tộc đến bình đẳng, tự do, dân chủ’, ngoại trừ những khuôn mặt can trường đã vào tù”.

Những hậu duệ của “Bác” Hồ đã ghi thêm một tội ác tày trời vào “Bản Án Chế độ CSVN” là đã từ chính sách “Cải Cách Ruộng Đất” lấy đất từ địa chủ trao lại cho nông dân; nay, bọn chúng, qua chính sách “Cuồng Chế Ruộng Đất” đã lấy đất từ tay nông dân trao lại cho bọn “địa chủ đỏ”!

“Bản án chế độ Cộng Sản Việt Nam” là bản án dành cho một đảng cướp có ba-tầng! Cái gọi là “Bản án chế độ thực dân” đã trở thành “Bản án chế độ CSVN” với mức gia trọng.

Đồng bào trong và ngoài nước còn chờ đợi gì mà không nhất tề đứng lên giật sập chế độ CSVN để đòi lại cho được quyền làm người?!

LÃO MÓC

